

Κύκκου Νικηφόρος: »Ο Μακάριος αποτελεί τον

Με τις

δέουσες τιμές και την αρμόζουσα μεγαλοπρέπεια τελέστηκαν, στο καθολικό της Ιεράς Μονής Κύκκου το επίσημο μνημόσυνο του πρώτου Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας αιμνήστου Αρχιεπισκόπου και Εθνάρχη Μακαρίου του Γ΄, με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη γέννησή του, στις 13 Αυγούστου 1913 και 36 από το θάνατό του στις 3 Αυγούστου 1977 και ακολούθησαν, στο θρονί, τα αποκαλυπτήρια του ορειχάλκινου ανδριάντα του Εθνάρχη.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο εν λόγω ανδριάντας, έργο του καλλιτέχνη Νικόλαου Κοτζιαμάνη, κοσμούσε με «περισσή επιβλητικότητα» και για 21 χρόνια, τον περίβολο του Αρχιεπισκοπικού Μεγάρου και μετά τη μεταφορά του στο Θρονί της Παναγίας της Ελεούσας του Κύκκου κοσμεί την πλατεία, που βρίσκεται πλησίον του τάφου του Μακαρίου.

Σύμφωνα, μάλιστα, με τον καλλιτέχνη του έργου, στο χώρο αυτό «ο ανδριάντας συνεχίζει την πορεία του μέσα στο χρόνο», «η τιμή του χώρου που του στέρησαν αποδίδεται με όλη την ευλάβεια και τον σεβασμό που του αρμόζει» από τον Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας Νικηφόρο και την κυκκωτική αδελφότητα, που

Ξανάφεραν «πίσω στο σπίτι του, το παιδί τους».

Η εκδήλωση των αποκαλυπτηρίων ξεκίνησε με την υποδοχή, στο χώρο, των επισήμων και του Προέδρου της Δημοκρατίας, καθώς και την τέλεση Τρισαγίου δεήσεως υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του αιοδίμου Εθνάρχη από τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Χρυσόστομο.

Κεντρικός ομιλητής ήταν ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος, ο οποίος αφού χαρακτήρισε τον Εθνάρχη Μακάριο «ως μία από τις φωτεινότερες παγκόσμιες φυσιογνωμίες», τόνισε, ταυτόχρονα, ότι «αποτελεί τον πιο ακριβό ανθό του κυπριακού ελληνισμού, που είχε γίνει ο ηγέτης σύμβολο που μέσα από τον τάφο του εξακολουθεί ακόμα και σήμερα να συναρπάζει, να εμπνέει και να καθοδηγεί».

«Τελούμε σήμερα τα αποκαλυπτήρια του ανδριάντα μιας κορυφαίας εκκλησιαστικής, πολιτικής και εθνικής φυσιογνωμίας, εκείνου που συνέπαιρνε τα πλήθη και σιγαλώνιζε τις συνειδήσεις, του ιεράρχη και Εθνάρχη Μακαρίου, εκείνου που ως άλλος Μωϋσής οδήγησε το λαό του διά της ερυθράς θαλάσσης μαρτυρικών αιμάτων και διά μέσου της ερήμου της αγγλικής αποικιοκρατικής δουλείας στην ευλογημένη Χαναάν της ελευθερίας και της εθνικής ανεξαρτησίας».

Ο Κύκκου Νικηφόρος επεσήμανε ακόμη ότι έφυγε ο Μακάριος στις χαραυγές της 3ης Αυγούστου του 1977 «πικραμένος και φαρμακωμένος».

«Μέσα σ' εκείνη την παράφορη έξαρση του Αυγουστιάτικου καλοκαιριού ένας ήλιος έμψυχος έδυσε και μαύρισε η ημέρα και ορφάνεψε η Κύπρος χάνοντας τον αρχηγό και εμπνευστή της. Κοινή είναι η πεποίθηση πως αν δεν έφευγε ο Μακάριος εκείνη τη χρονική στιγμή, αν τα μικρόψυχα πολιτικά πάθη τον άφηναν να ζήσει, άλλη θα ήταν σήμερα η τύχη της Κύπρου», συμπλήρωσε.

«Σήμερα που η ανάλγητη τυραννία και η αδυσώπητη ακαμψία των ανόμων συμφερόντων των ισχυρών του κόσμου τούτου, όχι μόνο κρατούν για 39 τώρα χρόνια τη μαρτυρική μας πατρίδα ημιυπόδουλη, τραυματισμένη και πρόσφυγα, αλλά με τρόπο ληστρικό μας βύθισαν και σε μια πρωτόγνωρη δεινή οικονομική κρίση, αυτού του έξοχου ανδρός τις ιερές παρακαταθήκες ζωής και συμπεριφοράς έχουμε, ως κυπριακός ελληνισμός, ανάγκη αν θέλουμε να μην είμαστε η τελευταία γενιά των Ελλήνων σ' αυτή τη μακαρία νήσο των Αχαιών και του Αποστόλου Βαρνάβα. Και η παρακαταθήκη του Μακαρίου στους δύσκολους αυτούς καιρούς είναι μία: ενότητα και ομοψυχία και αγώνας για την ελευθερία», πρόσθεσε.

«Σήμερα», ανέφερε ο Πανιερώτατος, «σε καιρούς έκπτωσης και βαθιάς εθνικής και οικονομικής κρίσης, σε καιρούς τρομερούς όπου οι άνθρωποι έχουν ψευτίσει

ως χαρακτήρες και ως πρόσωπα και οι θεσμοί έχουν θανάσιμα ραγίσει, σε καιρούς που η τρικυμία μαίνεται και το καράβι της Κυπριακής Δημοκρατίας επικίνδυνα κλυδωνίζεται «και εμείς όλοι άρχοντες και αρχόμενοι πελαγοδρομούμε μέσα στην αμφιβολία και την αμφισβήτηση, να ατενίσουμε πρέπει την ορειχάλκινη μορφή του πανύψηλου εθνικού μας ηγέτη, για να τραφούμε με εκκλησιαστική και εθνική ορθοφροσύνη και να πάμε από το «ΕΓΩ» στο «ΕΜΕΙΣ» κατά Μακρυγιάννη και να αγωνιστούμε όλοι για τη σωτηρία της πατρίδας».

«Σήμερα που οι τουρκικές ορδές σαν ύαινες εξακολουθούν να γυροφέρνουν το ακρωτηριασμένο σώμα της πατρίδας μας, σήμερα που ο εμπρηστής του 1974, πλησιάζει το δαυλό του προς τα περιβάλλοντα την Κύπρο θαλάσσια νερά, που κατάντησαν εύφλεκτα λόγω της περιεκτικότητάς τους σε γκάζι και πετρέλαιο, η κραυγή της απελπισίας να γίνει πρέπει κραυγή ελπίδας και με πίστη και αλληλεγγύη και επαναβεβαίωση της αδελφοσύνης να αναλάβουμε πρέπει, αφού πρώτα διώξουμε την ηττοπάθεια και τη μοιρολατρία και τη φυγόπονη απαισιοδοξία, τον κοπιαστικό αγώνα για την ανόρθωση της καταρρέουσας οικονομίας, μα προπαντός να αναλάβουμε τον δύσκολο αγώνα για μια λύση στο εθνικό μας πρόβλημα που θα επανενώνει πραγματικά την Κύπρο και θα εξασφαλίζει την επιβίωσή της και τη συνοχή της ζωής της με την υπερτριχιλιετή ιστορία της», συμπλήρωσε.

Ο Μητροπολίτης Κύκκου υπογράμμισε, βέβαια, ότι η λύση στο εθνικό μας πρόβλημα θα πρέπει να είναι τέτοια, «που θα κατοχυρώνει την ελευθερία και τα ανθρώπινα δικαιώματα, και θα θεμελιώνει την ειρήνη πάνω στη δικαιοσύνη και τον αμοιβαίο σεβασμό όλων των νόμιμων κατοίκων αυτής της νήσου».

«Αυτό θα είναι το καλύτερο μνημόσυνο για τον Μακάριο, η μορφή του οποίου θα σελαγίζει στο στερέωμα της Κύπρου και θα καταυγάζει εσαεί με το ανέσπερο φως των υψηλοτέρων ιδανικών τους κυπριακούς ορίζοντες», κατέληξε.

Στη συνέχεια, στο βήμα ανήλθε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Νίκος Αναστασιάδης, ο οποίος επεσήμανε, στον χαιρετισμό του, ότι η πορεία του Εθνάρχη Μακαρίου πρέπει να είναι φάρος και οδηγός πολύτιμος στις δύσκολες μέρες που διερχόμαστε και τις δυσκολότερες που ακολουθούν.

«Πρέπει», σημείωσε, «να διδαχθούμε από την ιστορία μας, να διδαχθούμε από τη σοφία και δόξα του ηγέτη, αλλά και από τα λάθη μας», επισημαίνοντας παράλληλα πως «οφείλουμε να εκτιμήσουμε την αξία της συνεννόησης, της συνεργασίας και της διαβούλευσης και να αναλογιστούμε τον όλεθρο στον οποίο μπορεί να μας οδηγήσει η διχόνοια και οι συγκρούσεις».

Υπογράμμισε, επίσης, πως πρέπει «να είμαστε όλοι υπεύθυνοι, ενωμένοι και συναινετικοί», όπως «έπραξε και ο Εθνάρχης Μακάριος όταν έδωσε κλάδο ελαίας σε αυτούς που έστρεψαν τα όπλα εναντίον του, γνωρίζοντας ότι όταν δεν τιμάς και δεν οικοδομείς τον δημοκρατικό πολιτικό πολιτισμό, τις συνέπειες τις πληρώνει τελικά όλη η χώρα, τις πληρώνει η πατρίδα».

«Θα πρέπει», τόνισε ο Πρόεδρος, «ενωμένοι να αγωνιστούμε για την επανένωση της χώρας μας και συστρατευμένοι να αγωνιστούμε για την ανόρθωση της οικονομίας μας. Όπως ακριβώς θα ήθελε ο Μακάριος. Όπως ακριβώς επιτάσσει το ιστορικό χρέος μας».

Ο κ. Αναστασιάδης ευχήθηκε, τέλος, όπως ο ίδιος αποτελέσει τον τελευταίο των σκυταλοδρομών που ακολουθώντας και υλοποιώντας τις παρακαταθήκες του Μακαρίου, παραδώσει «μια πατρίδα, χωρίς στρατεύματα κατοχής, επανενωμένη, σύγχρονη και ευρωπαϊκή, που να μπορεί, επιτέλους, να δώσει ό,τι χρωστούμε σε έναν εμπνευσμένο ηγέτη, αλλά και σε όλους όσους έδωσαν το αίμα τους για να ζούμε ελεύθεροι και να διεκδικούμε όσα μας αξίζουν: την ελευθερία και τη συντήρηση του Έθνους και της ελληνικής καταγωγής μας».

Αμέσως μετά τον χαιρετισμό του Προέδρου, ακολούθησαν τα αποκαλυπτήρια του ορειχάλκινου ανδριάντα του Εθνάρχη Μακαρίου, από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου και τον Μητροπολίτη Κύκκου και η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με την κατάθεση στεφάνων.

Στεφάνια κατέθεσαν μεταξύ άλλων, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Νίκος Αναστασιάδης, ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος, εκ μέρους του Προέδρου της Βουλής, η Βουλευτής της ΕΔΕΚ Ρούλα Μαυρονικόλα, εκ μέρους του ΔΗΣΥ η Ευρωβουλευτής Ελένη Θεοχάρους, εκ μέρους του ΑΚΕΛ το Μέλος του Πολιτικού Γραφείου Φανής Χριστοδούλου, ο Πρόεδρος του ΔΗΚΟ Μάριος Καρογιάν, ο Β΄ Αντιπρόεδρος της ΕΔΕΚ Κωστής Ευσταθίου, εκ μέρους του ΕΥΡΩΚΟ ο Χρήστος Δημητριάδης, ο Αναπληρωτής ΓΓ του Κινήματος Οικολόγων Περιβαλλοντιστών Άδωνης Γιάγκου, εκ μέρους της Συμμαχίας Πολιτών ο Άγης Αγαπίου, οι Βουλευτές του ΔΗΚΟ Νικόλας Παπαδόπουλος και Γεώργιος Προκοπίου, ο ανεξάρτητος Βουλευτής Ζαχαρίας Κουλίας, εκπρόσωπος της Πρεσβείας της Ελλάδας, ο Αρχηγός της ΕΦ Στυλιανός Νάσης και ο Αρχηγός της Αστυνομίας Μιχάλης Παπαγεωργίου. Στεφάνια κατέθεσαν οργανωμένοι σύνδεσμοι, οργανώσεις, μέλη της οικογένειας του Εθνάρχη και άλλοι.

Η τελετή ολοκληρώθηκε με την ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου.

Γράφει ο Λουκάς Παναγιώτου

Πηγή: romfea.gr